A BÍRÓSÁG ELNÖKÉNEK VÉGZÉSE

2007. szeptember 12. *

A C-73/07. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Korkein hallinto-oikeus (Finnország) a Bírósághoz 2007. február 12-én érkezett 2007. február 8-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Tietosuojavaltuutettu**

és

a **Satakunnan Markkinapörssi Oy és Satamedia Oy**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG ELNÖKE,

tekintettel E. Levits előadó bíró javaslatára,

J. Kokott főtanácsnok meghallgatását követően,

* Az eljárás nyelve: finn.

meghozta a következő

Végzést

1 A 2007. június 7-i kérelmében az Európai Adatvédelmi Biztos (a továbbiakban: adatvédelmi biztos) kérte, hogy engedélyezzék számára a beavatkozást a jelen ügyben a Korkein hallinto-oikeus által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel kapcsolatos észrevételek előterjesztése céljából.

2 Ezt a kérelmet a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 19-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) 47. cikke (1) bekezdésének i) pontja alapján terjesztette elő.

3 Kérelmének alátámasztására az adatvédelmi biztos azzal érvel, hogy a Bíróság korábbi végzésekben elismerte az adatvédelmi biztos Bíróság előtti ügyekbe történő beavatkozásának a jogát. E tekintetben utal a C-317/04. sz., Parlament kontra Tanács ügyben (EBHT 2005., I-2457. o.) és a C-318/04. sz., Parlament kontra Tanács ügyben (EBHT 2005., I-2467. o.) 2005. március 17-én hozott végzésre.

4 Ezekben az ügyekben a Bíróság engedélyezte az adatvédelmi biztosnak a beavatkozást annak ellenére, hogy az nem szerepel az EK 7. cikk (1) bekezdésében szereplő felsorolásban, és e jogot sem erre a rendelkezésre, sem a Bíróság alapokmányának 40. cikkére nem lehet alapítani. A Bíróság azon a véleményen volt, hogy a 45/2001 rendelet 47. cikke (1) bekezdésének i) pontja megfelelő jogalapot teremt.

5 Az adatvédelmi biztos szerint e végzésekből az is kitűnik, hogy az adatvédelmi biztos beavatkozási joga a ráruházott feladatok korlátai által körülhatárolt. Ahogy a 45/2001 rendelet 41. cikkének (2) bekezdése előírja, az adatvédelmi biztos feladata többek között a személyes adatok feldolgozásával kapcsolatos valamennyi ügyben a közösségi intézményeknek és szerveknek, valamint az érintetteknek történő tanácsadás.

6 A jelen ügy keretében a Bíróság elé terjesztett kérdések a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.) 3. cikke (1), (9) és (17) bekezdésének értelmezésére irányulnak. Az irányelv 1. cikke értelmében az irányelv célja annak garantálása, hogy a tagállamok biztosítsák a természetes személyek alapvető szabadságainak és jogainak – különösen a magánélet tiszteletben tartásához való joguknak – a személyes adatok feldolgozásával összefüggő védelmét.

7 Az adatvédelmi biztos szerint az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya tehát nyilvánvalóan a ráruházott feladatok körébe tartozik.

8 Az adatvédelmi biztos jelen ügyben benyújtott beavatkozási kérelme tekintetében emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság előtti beavatkozás jogát a Bíróság alapokmányának 40. cikke szabályozza, amely alapján e jog minden természetes és jogi személyt megillet, aki valószínűsíti, hogy a Bíróság elé vitt jogvita kimeneteléhez jogos érdeke fűződik. E cikk rendelkezik továbbá arról, hogy a beavatkozás iránti kérelemben tett indítványok csak az egyik fél kérelmeinek támogatására korlátozódhatnak. Így ez a Bíróság előtt folyamatban lévő valamely jogvita eldöntésére

irányuló peres eljárásokra alkalmazandó (lásd a Bíróság elnökének C-453/03. sz., ABNA és társai ügyben 2004. március 30-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 14. pontját; a C-458/03. sz. Parking Brixen ügyben 2004. május 25-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 5. pontját; valamint a C-305/05. sz., Ordre des barreaux francophones et germanophone és társai ügyben (a francia ügyvédi kamarák kérelme) 2006. június 9-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 7. pontját).

9 Az EK 234. cikk, amely alapján a jelen ügyet indították, nem jogvita eldöntésére irányuló peres eljárást hoz létre, hanem egy olyan eljárást vezet be, amely – a közösségi jognak a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködésen keresztül biztosított egységes értelmezése céljából – ez utóbbiak számára lehetővé teszi, hogy az előttük folyamatban lévő jogvitában alkalmazandó közösségi jogszabályok értelmezését kérjék (e tekintetben lásd a 62/72. sz. Bollmann-ügyben 1973. március 1-jén hozott ítélet [EBHT 1973., I-269. o.] 4. pontját; a Bíróság elnökének a C-306/05. sz. SGAE ügyben 2006. május 2-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 4. pontját és a fent hivatkozott Ordre des barreaux francophones et germanophone és társai ügyben hozott végzésének 8. pontját).

10 Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatali eljárásban nincs lehetőség beavatkozásra (lásd a Bíróság elnökének a 6/64. sz. Costa-ügyben 1964. június 3-án hozott végzését [EBHT 1964., I-1194. o.] és az Ordre des barreaux francophones et germanophone és társai ügyben hozott végzésének 9. pontját).

11 Az EK 234. cikkben előírt esetekben az eljárásban való részvételt a Bíróság alapokmányának 23. cikke szabályozza, amely a beadványok vagy írásbeli észrevételek Bírósághoz való benyújtásának jogát a felekre, a tagállamokra, az Európai Közösségek Bizottságára, továbbá adott esetben az Európai Unió Tanácsára, az Európai Parlamentre, az Európai Központi Bankra, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás azon részes államaira, amelyek nem tagállamok, az EFTA Felügyeleti Hatóságra és harmadik államokra korlátozza. A „felek" kifejezéssel ez a rendelkezés kizárólag azokra utal, akik a nemzeti bíróság előtt a jogvitában a felet megillető jogállással rendelkeznek (lásd e tekintetben a fent hivatkozott Bollmann-ügyben hozott ítélet 4. pontját és a Bíróság elnökének a fent hivatkozott SGAE ügyben hozott végzésének 5. pontját).

12 Mivel az adatvédelmi biztos a Bíróság alapokmányának 23. cikkében kifejezetten nem szerepel, és mivel az alapeljárásban e cikk értelmében nem „fél", a Bíróság előtt nem jogosult előterjeszteni észrevételeit a nemzeti bíróság által előzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekkel kapcsolatban.

13 Mivel az adatvédelmi biztos kérelmének sem a Bíróság alapokmányának 40. cikke, sem ugyanezen alapokmány 23. cikke alapján nem lehet helyt adni, azt – mint elfogadhatatlant – el kell utasítani.

A költségekről

14 Költségek hiányában azokról nem szükséges határozni.

A fenti indokok alapján

A BÍRÓSÁG ELNÖKE

a következőképpen határozott:

1) Az Európai Adatvédelmi Biztos beavatkozási kérelmét – mint elfogadhatatlant – elutasítja.

2) A költségekről nem szükséges határozni.

Aláírások